

Magyarozás

2024 augusztus 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Újra és újra belegázolni a közös mezőbe a dudvás csizmával – ezt pont nem a parasztok csinálják. Hanem ti, kedves Geszti Péter.

Nem tartozom azok közé, akik érdemi dolgokat mondhatnának Geszti Péterről. Hogy az ? hangján szólalt meg

Mézga Aladár, az biztos. Rémlik egy dala is, de annak a zenéjét részben az LGT írta, és egyébként is, amikor Geszti felfedezte magában a rappert, önmegvalósítására – fájdalom – már nem jutott elég figyelmünk. Tény, hogy Gesztinek máig akadnak rajongói, vagy azért, mert élnek-halnak a kínosan csikorgó kínrímekért, vagy másért – mindegy is, ennek a cikknek csak ürügye Geszti, nem fontos, momentán éppen mihez nem ért.

Mai cikkünk ugyanis a magyarozásról szól. Arról a bels? késztetésr?l, hogy id?nként muszáj valami roppant humorosat mondani a nemzeti kegytárgyakról, szimbólumokról, sikerekr?l, emlékekr?l, alakokról. Ennek a megszólalásnak mindig metszen gúnyos a hangja, utólag persze, amikor felháborodnak a sértettek, a sérteget?k ügyesen letagadják, hogy ?k provokáltak volna. Nem, nem, ?k csak a szabad véleménynyilvánítással éltek, egyébként is, mindent szabad, ami másnak nem fáj, azonban ami a nemzeti oldalnak fáj, az ugye nincs, nem létezik – ebb?l állna a liberális egyszeregy.

Budapesten hosszú nemzedékek óta felbukkan a kabarészínpadon a buta paraszt, aki ugye vidékr?l jön, hülye, mint a tök, nyelvjárásban beszél, csajla kalapot hord (utánanézni, mi az...), azonkívül el?ítéletes barom, aki csakis a szántáshoz-vetéshez ért, olyan szerencsétlen.

Nem úgy, mint a felvilágosult néz?k, hallgatók, akik ugye átlátnak a szitán, és könnyesre röhögik magukat azon, hogy feljött a paraszt Pestre, és nem tudja, merre jár a villamos.

Ebbe a nemes kabaréhagyományba illeszkedett már a századfordulón egy sereg orfeumi sztár, aztán persze Hofi is, különösen 1990 után, amikor már se vicces nem volt, se eredeti, a rendszerváltás után pedig valósággal elárasztottak minket a gyalázatos produkciók.

Ehhez csatlakozott most Geszti Péter is, aki [el?re megfontolt szándékkal nekiment](#) a magyar emlékezetnek, gúnyt ?zve a Gesta Hungarorumból éppúgy, mint Szent Istvánból vagy a honfoglalásból.

A rendszerváltás óta azt m?veli a két politikai oldal, hogy az egyik sért, a másik viszontsért, aztán nincs megegyezés, halad tovább a karaván. Azonban vidéki, magyar, keresztyén emberként eleget kapott már az ember ahhoz, hogy edzettnek mondja magát.

Mégis: annyi víz lefolyt már a Dunán, hogy a legújabb kelet? baloldali provokációk meg sem érintik az önérzetünket. Ezt a cikket tehát nem azért írtuk, hogy visszautasítsuk Geszti agymenéseit (hiszen mindenki csak annyit nyújt, amennyire képes), hanem hogy eligazítsuk legf?bb tévedésében. Az igazság ugyanis a következő: Magyarországon azért is van újra és újra kétharmad, mert a többség szerint a közéleti és kulturális kínálatból benneteket egyszer?en nem lehet választani. Nem lehet olyanokra bízni az állam jövőjét, akiknek magával az állammal is gondjuk van. Akik nem azért dolgoznak, hogy az emberek büszkék legyenek a hazájukra, a közösségeikre, a hitükre, a múltjukra és legf?képpen önmagukra.

Az ilyen ember örökké kívülálló, és a választópolgárok többsége tudja és érzi, hogy nálatok nincs nemzeti minimum. Amíg ezen a magatartáson a hazai baloldal nem változtat, kisebbségben lesz. Nemcsak nemzeti jelképekr?l, magyar egységr?l szól az életünk, elismerem, de újra és újra belegázolni a közös mez?be a dudvás csizmával – ezt pont nem a parasztok csinálják. Hanem ti, kedves Geszti Péter.

Mi pedig hadd mondjuk el újra: 2024-ben ez már nagyon kevés, teljesen haszontalan úgy tenni, mintha 1990-ben lennénk. És még egy apróság: azt tudod, hogy a magyarellenesség is gyalázatos sovinizmus? Gondoltam, szólok.

Szentesi-Zöldi László - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
